

Op! thi dagen nu frembryder

Musik: Niels W. Gade 1852

Tekst: DDS02 76,1-7

S *mf*

1. Op! thi da-gen nu frem - bry-der, som den gan-ske ver - den fry - der; op! thi

A *mf*

6

nå - dens gyl-d-ne år frem med lys og glæ-de går, som de gam-le før så

11

så-re ven - te - de med læng-sels - tå - re. Hal - le - lu - ja, hal - le - lu - ja!

2. Han, som mange majestæter, □
fromme fædre og profeter □
har tilforne villet se, □
og det kunne dog ej ske, □
han til os så kærlig kommer, □
o, en yndig nådes-sommer! □
Halleluja, halleluja! □

3. Han, som Abraham var lovet, □
menighedens liv og hoved, □
Jakobs krone, sol og lyst, □
alle folkes fryd og trøst, □
han drog ind til os omsider, □
sagtelig til Zion rider. □
Halleluja, halleluja!

4. Nu må skyggen bort sig vende
og det billedværk få ende. □
Hvad skal offerdyrets blod? □
Jesus gav os evig bod. □
Hvad har pagtens ark at sige? □
Her er nådens rette rige. □
Halleluja, halleluja! □

5. Mose rige nu ophører, □
Kristi friheds Ånd os fører, □
borte er den trældoms frygt; □
hvo Guds nåde ret har søgt, □
kan sig i vor frelser fryde □
børnefriheds stand at nyde. □
Halleluja, halleluja!

6. Nu er forhæng sønderrevet, □
og en indgang åbnet blevet □
i Guds helligdom at gå, □
for ham uden frygt at stå; □
han, som verdens lys er blevet, □
nattens mørkhed har fordrevet. □
Halleluja, halleluja! □

7. Derfor, Zion, op at sjunge □
og velsigne denne konge, □
giv ham mund og hjerte til! □
Du er brud, med dig han vil □
riget dele; lad dig føre □
ham til offer, lad dig høre: □
Halleluja, halleluja!

Freylinghausen 1714. H.A.Brorson 1733